



7. OHROŽENÁ A VÍTĚZÍ PRAVDA

OPAKOVÁNÍ

Prvních šest kapitol knihy Danielovy je historických, avšak jakmile přijdeme k sedmé kapitole, začíná prorocká část knihy. Je sice pravda, že druhá kapitola nám podává prorocký nástin dějin světa v Nebúkadnesarově snu, avšak když dojdeme k sedmé kapitole, začínáme oddíl, který je výhradně prorocký. Zatímco prvních šest kapitol nám podává příběhy, které obsahují zásady přípravy na dobu konce, posledních šest kapitol nám odhaluje události předcházející konci.

Začneme-li tedy studovat sedmou kapitolu knihy Daniel, ukáže nám hned první verš dobu, kdy bylo vidění dáno. Podle prvního verše to bylo v prvním roce Belšasara, krále babylónského, neboli kolem r. 550 př. Kr.

Velmi zajímavou skutečností je, že sedmá kapitola je prvním záznamem vidění, které Daniel dostal. Kdo dostal vidění ve druhé kapitole? Ano, správně. Byl to král Nebúkadnesar. Daniel jej jen vykládal. A v šesté kapitole to byla Boží ruka, která psala na stěnu slova: „Mene, mene, tekel, ufarsin. Tvé království je zváženo a nalezeno lehké.“ A znovu je Daniel vykládal. V prvních šesti kapitolách nečteme ani o jediném vidění, které by obdržel sám Daniel. Jiné je to ovšem, když Bůh zjevuje Danielovi budoucnost ve snu zapsaném v kap. 7.

ROSTOUCÍ VÍRA

Jestliže je toto vidění dáno kolem r. 550 př. Kr., znamená to, že Daniel už nebyl žádný mladík, když popsal své první vidění. Jestliže byl v té době Daniel v zajetí asi 55 let a měl pravděpodobně 18 let, když se do zajetí dostal, byl nyní asi uprostřed svých sedmdesátých let. Léty se Danielův vztah k Bohu prohloubil, jeho přátelství s Bohem bylo užší. Slyšeli jste už, jak se o nadšení nového křesťana říká: „Ach, to je ta první láska.“ Po čase se ale říká: „Jen chvíli počkejte, nadšení z něho vyprchá a on vychladne.“ Stává se, že když se člověk opravdu poprvé setká s Ježíšem, když ponejprv přijímá do svého života Boží zásady, je jeho život tak změněný a dynamicky ovlivněný Duchem svatým, že každý pozná, co se mu v životě přihodilo. Avšak jak léta jdou a odcházejí, Je prý přirozené, že jiskry nadšení roznícené v počátcích pomalu hasnou.

U Daniela však tomu tak nebylo. Každým rokem byl Bohu blíž. Nestalo se, že by měl vřelé a nádherné zkušenosti s Bohem jako mladík – a ve středním věku a ke konci života by se tyto zkušenosti s Bohem ztrácely. Ne. Naopak,

každým rokem, který zapadal do věčnosti, byla Danielova zkušenost s Bohem vřelejší a krásnější, jeho sblížení se s Bohem bylo stále užší.

Tak si to Bůh přeje i v našem životě. Jedním z velkých naučení, které nám sedmá kapitola dává, je, že toto vidění, bylo dáno na konci Danielova života. Tím nám dokazuje Boží touhu přivínout nás každým ubíhajícím rokem blíže k sobě.

Prorocké pravdy představené v sedmé kapitole vychází z údajů v kapitole druhé.

OD PROSTÉHO KE SLOŽITÉMU

Kdybyste vyučovali ve škole, také byste postupovali od jednoduché ke složitější látce. Danielova proroctví začínají se základním nárysem dějin ve druhé kapitole: postava ze 4 kovů zobrazuje 4 vládnoucí říše. Prsty postavy zobrazují rozbití čtvrté říše. Kámen vržený ne rukou zobrazuje ve druhé kapitole zřízení Kristova království. Přistoupíme-li k sedmé kapitole, vidíme tu stejný základní nárys. Tentokrát sice ne symbolem kovů, ale v symbolu čtyř zvířat. Základní nárys je však v této kapitole rozšířen a zvětšen.

Kniha Danielova obsahuje 4 základní prorocké nárysy: Daniel 2, Daniel 7, Daniel 8+9 a Daniel 11. Tyto 4 základní linie proroctví jsou na stejném podkladu, avšak každá z nich pojednává o některých detailech, o nichž se v ostatních nárysech nemluví.

Dnes večer při našem studiu sedmé kapitoly obzvlášť poznáte, jak se proroctví samo vykládá (2 P 1,19-21). Některé lidi prorocké symboly matou. Zdají se jim být zmatené, nejasné, ale nemusí tomu tak být. Podívejme se na tyto symboly a na jejich vysvětlení, které nacházíme v sedmé kapitole.

„Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily Velké moře. A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého.“ (Da 7,2.3)

Písmo popisuje, že Daniel hleděl na větrné pobřeží, pozoroval, jak vlny narážejí na břeh, a vtom uviděl, že 4 šelmy, odlišné jedna od druhé, vycházejí z moře. Studujeme-li Bibli, je třeba porozumět její symbolice.

Máme-li zámek, zůstanou dveře stále zavřené, nemáme-li klíč, který bychom mohli vložit do zámku a otevřít jim dveře. Máme-li však klíč, kterým se dájí odemknout dveře, pak to není tak nesnadné dostat se do místnosti. Proto porozumíme-li klíči k biblickým proroctvím, není tak nesnadné otevřít tajemství biblických symbolů. Desítky lidí nepochopí biblická proroctví, protože neporozumí klíči k proroctví, kterým by si mohli otevřít k nim dveře. Budete-li studovat proroctví, zjistíte, že prorocké symboly jsou stálé. Bůh neužívá v proroctví na jednom místě nějakého symbolu, aby na jiném místě jeho smysl měnil.

Všimli jste si, že na Velkém moři bouří čtyři větry? Podívejme se, co v biblických proroctvích znamená vítr.

„Toto praví Hospodin zástupů: „Hle, zlomím luk Élamu, prvotinu jejich bohatýrské síly. Přivedu na Élam čtyři větry ze čtyř končin nebes a rozptýlím Élamce do všech těch větrů, takže nebude pronároda, kam by élamští vyhnanci nepřišli. Předěsím Élam před jejich nepřáteli, před těmi, kteří jim ukládají o život. Uvedu na ně zlo, svůj planoucí hněv,

je výrok Hospodinův. Pošlu za nimi meč a skoncuji s nimi." (Jr 49,35-37)

V našem textu z knihy Daniel se mluví o tom, že proti sobě vanou 4 nebeské větry na velkém moři. I text z knihy Jeremjáš zmiňuje 4 větry. Jaký je prorocký význam těchto 4 větrů? Bůh říká, že na ně přivede svůj hněv a svůj meč.

Vítr zde tedy představuje meč, oheň, zkázu, válku, boj, či zápas. V biblickém proroctví představují 4 větry vanoucí na moři zkázu, která přichází na národ, jenž se odvrátil od Boha, Zkázu. Vanoucí vítr znamená vyhladí Božích soudů. Čtyři větry nebeské. Vzpomeňte si na tornádo, hurikán, vichřici, cyklon. Jaký obraz vám vyvstane, když se přežene městem hurikán? Vybaví se vám zkáza a zhouba, která po otřesu zůstala. Proto i v této kapitole čteme o zkáze.

Tyto 4 větry nebeské vanou na velkém moři. Kdybyste měli po ruce starou mapu, poznali byste, že Velké moře je jen jiný název pro Středozemní moře. Když si vezmete své Bible, najdete tam také něco o symbolu moře:

„A řekl mi: „Vody, které jsi viděl, nad nimiž ta nevěstka sedí, to jsou národy, davy, rasy a jazyky." (Zj 17,15)

Knihy Daniel a Zjevení se mají studovat pohromadě. Je to tak úžasné, když porozumíte klíčům a vložíte klíč do zámku, otočíte jím a otevrou se vám dveře proroctví. Když pak čtete Bibli, není již pro vás hádankou ani zmatkem.

Co znamená moře? Lidi, národy, jazyky, množství. Takto viděl Daniel v symbolu větru vanoucích na moři boj a zápasy mezi lidmi v oblasti Středozemního moře. V zápase, který začal za jeho dnů a rozvíjel se dál do věků, viděl Daniel růst a pád národu.

Povšimněte si dvou klíčů, které jsme dosud obdrželi. Umožni nám to otevřít nějaké dveře? Jistě. Vítr představuje válku, voda lidi.

Při této příležitosti bych vás chtěl na něco upozornit. Čteme-li v Bibli slovo „vítr“, neznámá to vždy válku. Kdykoli čteme v Bibli slova „voda“, neznámá to vždy lidi. V proroctvích Daniela a Zjevení jsou však tato slova shodná. Písmu se má rozumět v jeho přesném doslovném znění, netýká-li se to nějakého prorockého symbolu uvnitř popisovaného proroctví. Zvláště se to týká proroctví Danielova a Zjevení.

ČTYŘI ŠELMY

Vraťme se tedy zpět k sedmé kapitole:

„A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého." (Da 7,3)

Co představují tyto šelmy? Podívejme se do Dan 7,17. Zde je další prorocký klíč:

„Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi." (Da 7,17)

Podíváme-li se do 23. verše, poznáme, že král je zaměnitelný s královstvím:

„Čtvrté zvíře - na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí." (Da 7,23)

Je to jasné? Odkud víte, že čtvrtá šelma je čtvrté království? Jen proto, že jsem vám to řekl, nebo proto, že jste si to sami přečetli? Vysvětlení je

snadné, protože je přímo vidíte každý den ve své Bibli. Čtvrtá šelma je tedy co? Čtvrté království. Když tedy Daniel hleděl na mořský břeh, přihlížel zápasům a bojům mezi národy, spatřil, že mezi lidmi žijícími v oblasti Středozemního moře. Povstanou 4 národy, které ovládnou svět. V sedmé kapitole jsou tyto 4 národy zobrazeny jako čtyři šelmy. Povšimněte si podobnosti mezi 2. a 7. kapitolou.

Postava ve druhé kapitole byla ze čtyř kovů, že? Hlava byla zlatá, hrud a ramena byly ze stříbra, bedra z mědi, nohy ze železa, prsty byly rozděleny do deseti různých částí ze železa a hlíny. Pak spadl kámen, který nebýval v lidských rukou. Jako tyto čtyři kovy představují čtyři národy, které ovládnou svět a dále rozdělení čtvrté říše, tak i čtyři šelmy představují tytéž čtyři národy. U čtyř šelem v sedmé kapitole Bůh přidává některé detaily, které se vztahují přímo na konec času. Tyto detaily nejsou uvedeny ve druhé kapitole.

LEV S KŘÍDLY

„První bylo jako lev a mělo orlí křídla. Viděl jsem, že mu byla křídla oškubána, bylo pozvednuto od země a postaveno na nohy jako člověk a dáno mu lidské srdce.“ (Da 7,4)

První šelma je popisovaná jako lev, který vystupuje z moře a má orlí křídla. Z čeho byla hlava postavy ve druhé kapitole? Ze zlata. Co víme o zlatě? Že je ze všech kovů nejvzácnější. Je to tak? Na zlatě je založen i náš peněžní systém. Jako je zlato, nejvzácnější z kovů, použito na zobrazení Babylóna, první říše, která ovládla svět v Danielově době, tak lev, král mezi zvířaty a orel, král mezi ptáky, je použit rovněž k popisu Babylóna. První kov je superlativ a první šelma je také superlativ. Při vykopávkách se objevují babylónské mince, na nichž je v určité době vyražen lev s orlími křídly. V proroctvích Izajášových a Jeremjášových je Babylón nazýván lvem.

Studujeme-li biblické, proroctví, je třeba mít na mysli další důležitou zásadu: V časovém sledu proroctví prorok vždy začíná dobou, ve které žil. V knize Danielově máme proročský řetěz, který nás převádí ze dnů Danielových dál celými věky až na konec času. Bůh začal toto proroctví, popsané v sedmé kapitole, v době či éře, v níž Daniel žil. Proroctví má své kořeny v Danielově době, neboli začíná babylónským národem. Když budete studovat proroctví ve Zjevení, nezačínají národem babylónským. Víte, kterým národem začínají? Římem. Proč začínají Janova proroctví Římem a Danielova Babylónem? Je to důležitá zásada proroctví, že vždy začíná dobou, ve které prorok žil. Tedy prvním královstvím, které Daniel viděl ve 2. kapitole, byla zlatá hlava, Babylón.

Povšimněme si tedy dále obrazu. První šelma vypadá jako lev, který má orlí křídla. Divokost a královská nadvláda Babylóna zobrazená jako lev ale měla brzy pominout. Lvu měla být vytrhána křídla. Viděli jste někdy slepici, které byla vytrhána křídla? Může pobíhat po dvoře, ale je to už jen takové bezmocné stvoření. Když byla lvu vytržena křídla a dáno mu lidské srdce, sláva a nádhera Babylóna pohasla a do popředí se dostala jiná moc.

HLADOVÝ MEDVĚD

„Hle, další zvíře, druhé, se podobalo medvědu. Bylo postaveno tváří k jedné straně. Mělo v tlamě mezi zuby tři žebra a bylo mu řečeno: „Vstaň a hojň se nažer masa!““ (Da 7,5)

Jako druhý kov představuje Médo-Persii, tak i druhá šelma představuje Médo-Persii. Stříbro představuje Médo-Persii. Zde je Médo-Persie zobrazena jako medvěd, který jedno panství vyzdvihuje a v ústech má tři žebra. Povšimněme si těchto detailů - přidaných k symbolu medvěda. Medvěd je divoký, zuřivý a krvežíznivý. Médové a Peršané jsou takto označováni právě pro svoji krvežíznivou divokost. Vládli společně, avšak Peršané se brzy pozvedli a nabyli převahy.

Babylón vládl asi od r. 606 př. Kr. do r. 539 př. Kr. Médové a Peršané dobyli Babylón v r. 539 př. Kr. a začali mocnou vládu. Medvěd se třemi žebry v ústech výstižně popisuje přemožení Lydie, Egypta a Babylóna při jejich vzestupu na světovém panství. Krvežíznivý medvěd je výstižným obrazem divokosti Médů a Peršanů při dobývání Babylóna. Jak tajemně pozoruhodné je, že Bůh stovky let dopředu naznačil běh dějin světa.

ČTYŘHLAVÝ OKŘÍDLENÝ LEVHART

Po dobytí Médo-Persie je řecký národ zobrazen měděnými bedry. Řecko, v podstatě zobrazené mědí, přemohlo Médo-Persii v r. 331 př. Kr. pod mocným vedením Alexandra Velikého.

Podívejme se na čtvrté zvíře. Co to je?

„Potom jsem viděl, hle, další zvíře bylo jako levhart a mělo na hřbetě čtyři ptačí křídla. Bylo to zvíře čtyřhlavé a byla mu dána vladařská moc.“ (Da 7,6)

Levhart představující třetí říši, shodně s mědí v postavě, představuje Řecko. Co víme o levhartovi? Že je velmi rychlý. A co víme o Řecku? Pod vedením Alexandra Velikého si Řecko dobylo svět velmi rychle. Alexandr zmobilizoval jen deset tisíc mužů, když započal svůj pochod k dobytí světa. Řekové přemohli Médy a Peršany v bitvě u Arbely v r. 331 př. Kr. Médové a Peršané měli asi milion mužů. Řekové, pod vedením Alexandra tehdy měli jen třicet tisíc. Alexandr jim nenabízel nic. Musili si sami vařit jídlo a neměli žádnou záruku pevného platu. Sliboval jim jen zboží jejich nepřátel. Mohli loupit, drancovat a brát kořist národa, který přemohli. Alexandr byl jeden z těch mimořádných politických vojevůdců, kteří si dovedli kolem sebe shromáždit lid. Zbožňovali Alexandra přímo jako Boha. Alexandr se skvěl jako meteor na obzoru středozemního světa. Rychlost Alexandrova dobývání je výstižně vyobrazena levhartem s křídly.

Když si přejete vyobrazit rychlé dobytí, určitě použijete obraz levharta. A když budete chtít znázornit čtyřnásobně rychlé dobytí, přimalujete levharta křídla. Tak to učinil Pán Bůh. Ve třiatřiceti letech dobyl Alexandr celý svět, nedovedl však ovládnout sám sebe. Stále více pil a v oslabeném fyzickém stavu po prodělané malárii pil tak dlouho, dokud nezemřel.

ALEXANDR A JEŽÍŠ

Je zajímavé povšimnout si, že dva světoví vůdci zemřeli ve svých třiatřiceti letech - Alexandr a Ježíš Kristus. Alexandr nabízel svým následovníkům bohatství a odměny na tomto světě. Nabízel jim dočasnou slávu a štěstí. Vyžadoval naprostou poddanost, podřízenost a věrnost. Dobýval silou, čirou brutalitou, násilím. Když umíral, dosáhl všeho a ničeho. Ježíš Kristus také zemřel ve třiatřiceti letech. Odměna, kterou svou smrtí nabídl svým

následovníkům, nebyla z tohoto světa. Ježíš nikdy nesliboval dočasné štěstí. Ukazoval svým posluchačům na věčné bohatství, jež je nehynoucí. On také vyžaduje naprostou oddanost a věrnost. I když při své smrti neměl žádný pozemský majetek, nabídl svým následovníkům to, co má jedinečnou skutečnou hodnotu – věčný život. Alexandrova smrt ukazuje, jak pošetilé je hledání pozemského bohatství bez nebeské odměny.

Právě v tomto bodě naše proroctví dává pozoruhodnou předpověď, Ježíšova přesnost je až zarážející. Co se stane s říší po jeho smrti? Vrhnu se jeho čtyři generálové, Kasandr, Lysimachos, Ptolemaios a Seleucos do války na život a na smrt za svou říši? Rozhodli se potlačit přirozenou touhu po jediném vládcovi a rozdělili království na čtyři díly.

Jaký je to vhodný symbol Řecka. Vidíte, jak je měděné břicho zobrazeno podrobněji a slavněji v symbolu levharta, jeho rychlé dobývání a rozdělení na čtyři části?

HROZNÁ ŠELMA SE ŽELEZNÝMI ZUBY

Rovněž tak jako po třetím kovu následuje čtvrtý – železo, tak i po třetí šelmě následuje čtvrtá šelma podobná drakovi.

Nyní přicházíme k té nejzajímavější části proroctví. První byl Babylón, pak Médo-Persie, následovalo Řecko a nyní je to Řím. Povšimněte si, jak železné nohy Říma s deseti prsty odpovídají čtvrté šelmě.

„Potom jsem v nočním vidění viděl, hle, čtvrté zvíře, strašné, příšerné a mimořádně mocné. Mělo veliké železné zuby, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svýma nohama. Bylo odlišné ode všech předešlých zvířat a mělo deset rohů.“ (Da 7,7)

Železné nohy, čtvrtý kov znázorňující národy v Římě, měly 10 prstů. Čtvrtá šelma se železnými zuby má deset rohů. Podobnost je tu zřejmá.

Než půjdeme dále, povšimneme si pozoruhodného duchovního naučení. Nechtěl bych pominout žádné duchovní naučení při našich úvahách. V obou postavách, v postavě z kovu z druhé kapitoly a u šelem ze sedmé kapitoly, vidíme tutéž sestupnou linii. Čtvrtá šelma popisuje nejubožejší říši – morálně nejhorší, nejnečistější království. Ale právě do tohoto římského království poslal Bůh svého Syna.

Možná, že je tu dnes večer někdo, kdo se už vzdal vší naděje. Snad si pomyslel: „Už jsem odešel moc daleko od Boha. Už jsem duchovně hodně klesl. Ač jsem uměl lépe žít, obrátil jsem se k Božím věcem zády.“ Mám však pro tebe dobrou zprávu. Jestliže Bůh poslal svého vlastního Syna, Ježíše Krista, do nejpadlejšího království, do nejvíce porušené říše světa, pak je naděje i pro tebe. Ježíš přišel na tu nejpodivuhodnější výzvu lásky do římského impéria, a někteří – jako např. římským setník – ho přijali a jejich život se změnil. Tak se může stát i s tebou,

Když tak hledíme na národy Říma, díváme-li se na římské impérium, vidíme něco velmi nezvyklého, něco nového. Vidíme něco, co jsme dosud ve druhé kapitole neviděli.

„Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny. Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale.“ (Da 7,8)

Když říká „pozoroval jsem rohy“, co to znamená? Co představují prsty na postavě ve druhé kapitole? Rozpad římské říše, ano? Řím nebyl následován pátým úspěšným královstvím. Rozpadl se zevnitř a byl poražen, když se barbarské kmeny přehnaly západní Evropou. Deset rohů tedy představuje rozpad římské říše a tu skutečnost, že Řím nebyl vystřídán pátým světovým impériem. Daniel viděl „rohy“, rozdělenou římskou říši.

V roce 169 př. Kr. Římané přemohli Řeky a vládli jako národ do roku 351 po Kr. Řím vládl v době Kristově, když se Ježíš narodil. Avšak v letech mezi 351 a 426 po Kr., přehnaly se západní Evropou barbarské kmeny a Řím se rozpadl. Daniel říká: „Zaměřil jsem se na tuto čtvrtou říši. Hleděl jsem na vládu Říma v těchto prvních stoletích, v těch 500 letech od r. 169 do r. 351. Viděl jsem, jak se Řím rozpadl. Viděl jsem rozdělení římské říše. Ale pak, když jsem hleděl do těchto prvních století – 400 až 500 po Kr., viděl jsem vyrůstat malý roh. Moc, která vyrůstá ze západního Říma, ale je oddělenou a odlišnou organizací.“ Malý roh vyrostl z římské říše. Rostl v důležitosti a nakonec vyvrátil jiné tři rohy, neboli zničil tři z původních deseti království při svém růstu k moci. Tento malý roh má nesmírnou důležitost v proroctví.

MALÝ ROH

„Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny. Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale.“ (Da 7,8)

Co představují v Písmu oči? Co odlišuje lidské oči od očí zvířete? Je to to, co je za nimi inteligentní přemýšlející rozum. O očích se mluví v Písmu jako o očích inteligentních, Někdy je prorok v Písmu nazýván vidoucím. Boží pravda, zjevená skrze proroka, je očima pro církev. Božská inteligence Boží je symbolizována obrazem očí. Pamatujete si na text: „Oči Hospodinovy procházejí zemí“? Co to znamená? Jeho přítomnost inteligence se projevuje všude. Ale pozor! Malý roh má oči jako člověk. Zde 'je zobrazen systém, který je založený spíše na lidské než na božské moudrosti. Tento malý roh je lidský systém, který povstává, jehož ústa mluví velké věci.

Když dále popisuje tuto moc, Daniel 7,24 a první část verše 25 prohlašuje:

„A deset rohů – z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sesadí tři krále. Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času.“ (Da 7,24.25)

Tato moc malého rohu, tak rozdílná od předešlých šelem, které povstaly jako politické moci, je tu připomínána proto, protože-mluví velká slova proti Bohu. Je to tedy zřejmě nikoliv politická, nýbrž spíše náboženská moc. Bible, předpovídá, že po rozpadu římského impéria povstane v prvních stoletích nábožensko-politická moc, která bude odvádět od pravd evangelia Kristova. Apoštol Pavel také předpovídá toto odtržení:

„Vím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo. I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu.“ (Sk 20,29.30)

„Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti,

Syn zatracení... Ta nepravost již působí, ale jen skrytě, dokud nebude odstraněn z cesty ten, kdo tomu brání." (2 Te 2,3.7)

Pavel předvídal kruté pronásledování, které postihne křesťanskou církev v prvních stoletích. Chápal, že evangelium vyvolá odpor. Více se však zajímal o odpadnutí uvnitř, než o pronásledování ztenčí. Proto říká: „z vás samých povstanou...". Pavlova největší starost byla o odchýlení se od základních pravd Božího slova. Daniel, Pavel a apoštol Jan neustále varovali církev, aby byla na stráži, aby se lidské učení nevyvýšilo nad Písmo a aby církevní koncily nezaujaly místo Božích slov. V malém rohu Daniel viděl vznik odporujícího náboženského systému, který vyrůstal v prvních stoletích z římské říše. Bůh popsal toto odpadnutí různými symboly. Porovnejme moc malého rohu z Daniela 7. kapitoly s levhartí šelmou ze Zjevení 13. kapitoly.

Chtěl bych vaši pozornost obrátit ke Zjevení 13. Levhartí šelma je předobrazem malého rohu. Moc malého rohu má vztah k posledním dnům dějin země. Její aktivita životně ovlivní máj i tvůj život. Pamatujete si, že u Daniela v 7. kapitole jsme četli, že malý roh bude mít ústa mluvící velké věci? Bude to lidský systém, ne božský.

„A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho příbytku, všem, kdo přebývají v nebi." (Zj 13,5.6)

Byla mu dána ústa mluvící „velké věci a rouhání". Pozorujte: Moc malého rohu z Daniela 7. kapitoly mluví velké věci. 13. kapitola Zjevení říká, že taková mocnost mluví velké věci a rouhání. Jaká je biblická definice rouhání? Kdy se dopouští pozemská moc rouhání?

„Židé mu odpověděli: „Nechceme tě kamenovat pro dobrý skutek, ale pro rouhání: jsi člověk a tvrdíš, že jsi Bůh." (J 10,33)

Židé Ježíši říkali, „rouháš se". Proč? „Protože jsi člověk a děláš se Bohem". Byl Ježíš rouhačem? Ne, protože byl Bůh. Mohl si proto přivlastňovat výsady a absolutní moc Boží. Kdyby Ježíš nebyl Bohem, nýbrž jen lidskou bytostí, pak by toto ztotožňování se s Bohem bylo rouháním. Pozorujme tedy obraz, který nám tu vyvstává. Ze starého pohanského Říma, čtvrté říše, povstane moc popisovaná symbolem malého rohu.

Tato moc malého rohu bude mluvit veliké věci proti Bohu tím, že si bude přivlastňovat výsady a absolutní Boží moc.

Vraťme se do sedmé kapitoly knihy Daniel a poučme se více o moci malého rohu. Pak si také konečně povšimněme, co se ve světě stane pod nadvládou tohoto malého rohu.

Díváme-li se do Dan 7. kapitoly, přicházíme k verši dvacátému:

„Chtěl jsem mít jistotu... i o deseti rozích, které mělo na hlavě, a o dalším, který vyrostl a před nímž tři spadly, totiž o tom rohu, který měl oči a ústa mluvící troufale a jevil se větší než ostatní." (Da 7,19.20)

Co představuje deset rohů? Rozpad římské říše. Kde měly své kořeny? V pohanském Římě. Z nich vidíme vyrůstat malý roh.

Bible předpovídá, že ze starého římského impéria povstane náboženský systém. Tento náboženský systém vyrůstající z pohanského římského impéria si přivlastňuje výsady a absolutní moc Boží a ultimativně stanoví své zákony, své lidské zákony, na místo a v rozporu se zákony Božími.

„Čtvrté zvíře - na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí. A deset rohů - z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sesadí tři krále. Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času..." (Da 7,23-25)

Jak je to dlouhá doba, „do času a časů a poloviny času“?

„Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní... Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku." (Zj 12,6.14)

V celém biblickém proroctví se rovná jeden prorocký den jednomu doslovnému roku. Proto moc malého rohu, odpadlá náboženská moc, bude vládnout neomezeně po dobu 1260 let. Po celé dlouhé věky, od rozpadu římské říše přes celý středověk, bude vládnout neomezeně.

Za dnů Babylóna, když Babylóňané postavili své zákony proti zákonům Božím, stihlo pronásledování ty, kteří chtěli zůstat věrní Bohu. Když se Daniel zahleděl do proudu času, viděl Babylón, Médo-Persii, Řecko a pohanský Řím. Po pohanském Římu viděl vzrůst moci, již nazval „malým rohem“. A právě tak jako za dnů Babylóňanů, když byly Boží zákony nahrazeny lidskými, následovalo pronásledování Božího lidu. Tak Daniel viděl, tentokrát v odporu malého rohu, pronásledování lidu Božího a pronásledování svatých Božích.

VÁLKA PROTI SVATÝM

Podíváte-li se do Dan 7,21, tento malý roh, tato odpadlá náboženská moc nakonec pronásleduje Boží lid:

„Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je..." (Da 7,21)

Tato válka, jíž vede malý roh proti svatým, je vylíčena ve Zjevení 13. Vidíte, jak kniha Zjevení rozšiřuje a doplňuje obraz z knihy Daniel? Daniel v sedmé kapitole popisuje činnost malého rohu. Zjevení 13 rozšiřuje Danielovu 7. kapitolu.

Tak tedy malý roh povstávající z pohanského Říma, popisovaný jako odpadlá náboženská moc, jež nakonec nahrazuje lidskými zákony zákon Boží, zavádí lidský náboženský systém a pronásleduje Boží lid. Toto pronásledování je vzpomenuto v sedmé kapitole knihy Daniel, je však rozšířeno ve třinácté kapitole knihy Zjevení:

„Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemrou všichni, kdo před ní nepokleknou. A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména." (Zj 13,15-17)

A ještě jednou se podívejme do knihy Zjevení:

„Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc.“ (Zj 13,2)

Počkejte! Co jsou to za čtyři šelmy ve Zj 13,2? Levhart, medvěd, lev, drak. Ve Zjevení 13 máme sestavenou šelmu skládající se z podob čtyř šelem, které jí předcházely. Které to jsou? Lev, levhart, medvěd a drak. V sedmé kapitole knihy vyrůstá malý roh z dračí šelmy, neboli malý roh staví na základech lva, medvěda, levharta a draka. Ve Zj 13 Bůh bere symboliku z knihy Daniel – lva, medvěda, levharta, draka – a dává to všechno dohromady do smíšeně sestavené šelmy popisující tutéž moc.

Když se Šadrak, Měšak a Abed-nego neklaněli lidskému systému náboženství své doby, systému, který se pokoušel změnit zákon Boží, co se pak stalo? Byli ztrestáni ohnivou pecí. Když se Daniel nepoklonil nařízením lidským, nařízením lidského krále, lidskému systému, jak čteme v Da 6, co se přihodilo? Byl hozen lvům.

Daniel v prvních šesti kapitolách popisuje v příbězích událostí, které se staly za jeho dnů, naplní se v proroctvích a přenáší nás do budoucnosti. Ukazuje nám naši dobu náš věk. Jasně odhaluje, že náboženské pronásledování zase přijde. Ukazuje, že lid Boží se opět setká s odporem. Ukazuje, že zákonodárství bude opět ustanoveno vnucováním bohoslužby. Ukazuje, že jako za dnů Babylóna opět povstane lidský systém, který bude odvádět od pravd Božích:

„A nutí všechny, malé i veliké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch“ (Zj 13,16)

Nátlak, ekonomicky bojkot bude používán vůči těm, kteří nepadnou a nebudou se klanět moci šelmy. Nebudete moci kupovat ani prodávat. Tato moc šelmy, která vyrostla ze starého pohanského Říma, tento lidský systém, který naznačil lidské zákony, lidské tradice v rozporu se zákony Božími, bude pronásledovat ty, kteří se nepodvolí jeho lidským nařízením.

BŮH DOSUD VLÁDNE

Někdo snad říká: „Budoucnost vypadá černě.“ Je skličující mluvit o pronásledování, myslet na násilí, myslet na vynucenou a protiprávní bohoslužbu – jako za dnů Daniela. Avšak když Daniel hleděl v proročském vidění, byly jeho oči upřeny nad povstávající říše. Jeho oči byly pozvednuty od nadvlády a tyranie malého rohu, který potlačoval lid Boží. Danielovy oči byly pozdviženy k nebi.

„Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy.“ (Da 7,9.10)

Kdo je onen Věkovitý? Bůh Otec, vládce všech dob a časů.

Daniel tu vlastně říká: „Pohlédl jsem do soudní síně vesmíru. Pohlédl jsem do trůnní síně vesmíru. A tam jsem viděl Boha sedícího na trůnu.“

Ačkoli malý roh jako moc povstává, aby potlačoval lid Boží, Bůh stále vládne. Bůh je stále na svém trůnu. Jeho oko stále spočívá na svých dítkách.

„Avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.“ (Da 7,26.27)

Čí panství mělo být odňato? Panství malého rohu, té pronásledující náboženské moci. Daniel v sedmé kapitole vidí povstání a pád říši. Povstal Babylón a padl. Médo-Persie povstala a padla. Řecko povstalo a padlo. Řím povstal a padl. Z rozdělného římského impéria Daniel vyobrazuje systém, který vzroste, náboženský systém, který bude pronásledovat Boží lid. Daniel se však zaměřuje na nebesa. Vidí Boha na trůnu, jak vládne nad vším.

Všimli jste si, že se v sedmé kapitole se mluví o kolech? Boží trůn je ve středu vesmíru. Celý vesmír se točí kolem Božího trůnu. Vědci nám říkají, že se celý vesmír pohybuje. Ve vesmíru jsou sluneční soustavy. Každá sluneční soustava má své slunce s planetami, které krouží kolem něho. Naše sluneční soustava, naše planety se točí kolem našeho slunce. A je tu země, kolem které se točí měsíc.

Pochopili jste ten obraz? Země, měsíc otáčející se kolem ní, naše planety otáčející se kolem slunce. Vesmírné systémy, všechny kroužící kolem trůnu. Je to „kolo v kole“. Vesmír se točí kolem trůnu Božího i se slunečními soustavami, které se také točí – je to „kolo v kole“. Ve spletnosti všech božských záležitostí Boží oko hledí přes všechny hvězdné světy a spočívá na planetě zemi. A to i tehdy, když povstává moc malého rohu, té pronásledující náboženské moci zakazující Božímu lidu kupovat či prodávat, ledaže by na sebe vzali znamení šelmy a tak znesvětili Boží přikázání, moci pronásledující, utlačující je, odsuzující je na smrt – i tehdy zůstává Boží trůn středem. Boží oko spočívá na jeho dítkách. Boží věc zvítězí!

Nejste rádi, že nás Daniel nezanechal u vzrůstu moci malého rohu, která potlačí, pošlape a přemůže Boží lid? To je pro nás radostná zvěst. Ať se zdá budoucnost jakkoli temná, ať jsou v budoucnu zákonodárné zákroky jakkoli tyranské, Boží oko stále spočívá na svých dítkách. Soud zasedne. Soud bude vynesen. Boží nepřátelé budou vyhubeni. Bude ustaveno království Boží. Daniel nám dává důvěru a naději do dnů, které leží před námi.